

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעט" ב"דף היום" בש"ת ומ"מ

דף נ.

1. **למדנו לתודה שבא מן המעשר**, ופרש"י שפירש בשעת נדרו שיביא את הקרבן ממעות מעשר שני, וקשה א"כ למה צריך פסוק לזה?

התשובות

1. **ביאר המקדש דוד י' ג'** שזהו דין במעשר שאם מקריב ממנו קרבן הרי הוא ממעט באכילתו ולכן צריך פסוק להתיר, ולכן כתב דגם אם לא היה פסוק אם עבר והקריב ממעשר לא נפסל הקרבן בשל כך, ע"ע מה שביאר לפי יסוד זה, **וכן מתורץ** לכאורה לפי זה קושיית תוס' ד"ה אם, ועי' **תורת זרעים** שביעית ח' ח' שדקדק מקושיית התוס' שהדין שלא להביא קרבן ממעשר הוא דין פרטי ממעשר ולא לימוד כללי שיש להביא קרבן מהחולין וכדברי המקדש דוד.

הערות הארות ומראי מקומות

תייתי חדא מתרתי, לרש"י ולתוס' כוונת הגמרא רק ללמוד דין צפון, עי' פנים מאירות, ולשיטת"ק יג' כוונת הגמ' לפשוט את הספק.

תוד"ה לא, עי' צאן קדשים חק נתן ופנים מאירות, וע"ע עולת שלמה.

תוד"ה אם, בבאור קושייתו, עי' שפת אמת, ובמה שהקשו בסוף על מנחת נדבה, עי' מצפה איתן שזה מתורץ בקושייתם הראשונה.

מעשר דגן חולין בעלמא, ועי' נתיבות הקודש דגם למ"ד ממון גבוה ונלמד מפסוק דקודש ליה, היינו שאינו ממון הדיוט אבל לא חשיב קודש, ועי' דורש לציון דרוש רביעי שחולק וסובר דתירוץ הגמ' רק למ"ד ממון הדיוט הוא, ועי' בית הלוי ח"א כו' מה שיישב לפי זה.

בתר למד או בתר מלמד, ועי' חק נתן אי לדעת מר זוטרא בעי שגם הלמד וגם המלמד יהיו קודש, עי' תוס' יומא סח.

מלמד שמוציאו שלם, עי' רש"י, ובהר צבי באר דבריו.

ונאמר להלן ראשו וכרעיו, עי' רש"י כאן ורש"י ביומא סח. שסתר דבריו מנין נלמד דין הניתוח, אי מעולת בן צאן, או מעולת בן בקר, עי' שו"ת זכרון יוסף אבה"ע יב' מה שיישב דבריו.

בדין הפשט וניתוח, עי' חידושי הגר"ז, ועי' בחידושים על הרמב"ם פסוהמ"ק יד' ז'.

ע"ב

ונאמר להלן עור ובשר ופרש וכו', עי' קושיית רעק"א, ועי' זבחי אפרים מה שכתב ליישב.

עוד בענין מה נחשב קדשים (עי' מש"כ בדף הקודם) עי' תוד"ה אלא, ועי' ציץ אליעזר שו"ת ח"ט ה'.

דבר הלמד בקל וחומר מהו שילמד בקל וחומר, ועי' ברכת הזבח שהקשה דלכאורה הכל הוי לימוד אחד של ק"ו?, עי' פנים מאירות וצאן קדשים מה שתירצו, ועי' תוד"ה בן.

תוד"ה מה נבילה וכו', הקשו דיש לפרוך הק"ו כיון דנבלת עוף טהור חמורה מנבלת בהמה במה שמטמאית בבית הבליעה, ויש לחקור בזה האם טומאת בית הבליעה היא טומאת אכילה מחודשת או שהיא טומאת מגע מיוחדת למקום זה, עי' חידושי רבינו חיים הלוי אבות הטומאה ג' א' שכתב בדעת הרמב"ם כצד השני, ויל"ע בדעת התוס' (עי' תוד"ה רבי יהודה).